

1. po Veľkej noci – 28.4.2019

Radosť v trápení

Milosť vám a pokoj od vzkrieseného Pána.

1 Petra 1:3-9 „Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás zo svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych, znovuzrodil pre živú nádej: ke neporušiteľnému, nepoškvrnenému a nevädnuému dedičstvu, odloženému v nebesiach vám, ktorých moc Božia zachováva vierou na spasenie, pripravené zjaviť sa v poslednom čase. Veselte sa z toho, hoci sa teraz ešte, keď treba, na krátky čas aj rmutíte pre rozličné pokúšania, aby vaša skusovaná viera, omnoho drabšia ako hynúce, ale obňom sprobované zlato, bola vám na chválu, slávu a česť pri zjavení Ježiša Krista. Nevideli ste Ho a milujete Ho. Ani teraz Ho nevidíte a veríte v Nebo a radujete sa nevýslovnou radosťou plnou slávy, dosahujúc cieľ svojej viery, spasenie duší“.

Jedným z dôvodov skutočnosti Ježišovho vzkriesenia je aj ten fakt, že mnohí pre svoju vieru v živého Boha trpeli. Kto normálny by prežíval prenasledovanie, utrpenie, kto normálny by podstúpil smrť pre fámú a nepravdivé informácie. No dobre, možno jeden či dvaja, ale **tolíki ľudia by také množstvo trápenia neprežívali iba pre výmysel či rozprávku. Muselo v tom byť niečo viac: nádej.**

Apoštol Peter na vlastnej skúsenosti zistil, čo je to nádej vo viere. Prešiel dlhú cestu od vyznania: Ty si Kristus, cez odvážne vyhlásenie: aj keby som mal ísť na smrť, pôjdem za Tebou, cez trojnásobné: nepoznám Ježiša, následný Ježišov pohľad a Petrov plač, cez neveru, rezignáciu a až po nové povolanie. To, čo sám tvrdí v prečítanom texte je prežitie a osobne vyskúšané. Sú to slová plné nádeje, ktoré viedli apoštolov k paradoxnej radosťi.

My sme zväčša radostní, keď je všetko v poriadku a darí sa nám. No Peter hovorí, že tešiť sa dá aj v trápení, práve kvôli nádeji, ktorej prameňom je Boží Syn. Apoštol nemá na mysli akési morbidne potešenie z trápenia vo vlastnom živote, nie je masochista, ktorý vyhľadáva utrpenie, aby povýšil seba alebo aby sa cítil lepšie. **Peter tu hovorí skôr o nádeji, ktorá sa prejavuje radosťou, ak utrpenie príde a zároveň dodáva: a ono príde. Preto už vopred nasledovníkom Ježiša Krista hovorí o tom, čo všetko v nádeji získavame, čo všetko s pomocou nádeje zvládneme.**

Preto svoj list začína práve o tom, čo nás v budúcnosti čaká a používa naozaj úžasné slová: **sme súčasťou Božej rodiny, vďaka Ježišovmu vzkrieseniu a čaká nás skvelé dedičstvo, ktoré nepodlieha žiadnym zmenám a nemôže byť nijakým spôsobom skazené. Toto dedičstvo je pripravené v nebi.**

My si na zemi ukladáme všeličo, ale v nebi sa dá uložiť len to, čo sme dostali od Pána Boha, čo nám On sám dal. Všetko na zemi je pominuteľné, dočasné, nestále – tu pracuje hriech, inflácia, podvodníci, zloději, mol' a hrdza, ktoré dokážu za chvíľu zničiť všetko, čo sme si dlhodobo a precízne získavali a ukladali. No nebeské bohatstvo je nezničiteľné, nepodlieha zemským zákonom. A preto sa dá získavať už teraz, už dnes. Večný život to nie je hodnota, ktorá snáď niekedy príde, ale je to dar, spôsobom konania, ktoré prijímame a zažívame od chvíle, keď sme sa rozhodli uveriť Božiemu slovu, keď sme Ježiša prijali za svojho osobného Spasiteľa a Pána. Večný život žijeme vtedy, keď už tu na zemi dôverujeme Bohu a žijeme v Jeho blízkosti. Večný život je vlastne prítomnosť Trojjediného Pána v našich všedných i sviatočných dňoch. A hoci sa to realizuje v prítomnosti, je to otázka nádeje, ktorá sa však pýta už dnes: zhromaždíme si teda poklady iba na zemi, alebo v prvom rade v nebi?

Kým však dosiahneme večný život v plnosti, ešte musíme žiť vo svete hriechu, prenasledovania a utrpenia. Preto apoštol Peter hovorí, že **sa máme naučiť radowať sa aj v ťažkostiach, pokušeniach a skúškach, pretože oni prídu. Často nás stretávajú preto, lebo sú skúškou našej viery, ktorá sa má ukázať ako tá najvyššia hodnota, vďaka ktorej budeme prijatí do večnosti v Jeho kráľovstve.**

Prenasledovanie kresťanov je „bežná“ záležitosť. Biblia jednoducho predpokladá, že tento svet bez Boha nebude súhlasiť s názormi a životným štýlom Božích detí a preto ich bude prenasledovať. Zároveň ako kresťania rátať, musíme rátať s hriechom, ktorého následky nie sú vždy príjemné a dobré. Lenže my sme najradšej, keď trpieť nemusíme. Vnímame utrpenie a ťažkosti ako niečo, čo nás oberá o život alebo ho minimálne sťažuje. Pán Boh sa však na všetko pozerá z inej perspektívy. A my si môžeme vybrať, či na ťažkosti, ktoré prídu budeme hľadiť defenzívne – poddáme sa im, necháme ich všetko ovplyvniť a zničiť alebo budeme na všetko zlé hľadiť ofenzívne – budeme bojovať, zlepšovať sa a s Božou pomocou zvíťazíme. Ak si vyberieme prvý postoj, všetko nás bude ničiť a oberať o pokoj. Ak si vyberieme druhý postoj, naša viera, charakter bude preverovaný a bude silnieť. Všetko sa však odvíja od toho, ako veľmi dôverujeme nášmu Pánovi a na čo sústredíme svoju pozornosť. „Milujúcim Boha všetky veci slúžia na dobré“ – to môže byť aj náš zásadný postoj ku všetkému, nie kvôli nám, ale kvôli milosti, ktorú má Boh k nám. Je to teda otázka viery, ktorá sa pýta: si pripravený pre Ježiša trpieť?

Naša viera však nie je strohá a bez citu, ale je motivovaná a živá láskou. Hoci z času na čas potrebujeme dôkazy, v konečnom dôsledku veríme iba

preto, že **Boh miloval ako prvý nás a my Ho preto môžeme milovať natoľko, že to do nášho života prináša radosť a upriamuje našu pozornosť na cieľ spasenia.**

Láska dokáže prekonať veľmi veľa aj ťažkých prekážok. Ak je naplnená, prináša zmysel života a neskutočnú radosť. Len pozor, kto je objektom našej lásky. Ak totiž predpokladáme, že nám niekto z ľudí dá dokonalú lásku, po akej túžime, budeme sklamaní a zranení, keď sa niečo v danom vzťahu pokazí. Pri ľuďoch treba rátať s hriechom ich alebo našim. Nemôžeme očakávať, že nás ľudia budú milovať dokonalo, keď nikto z ľudí dokonalý nie je. Ľudská láska má svoje obmedzenia a hranice. Preto je dobré úplne sa oddať a prežívať lásku nášho Pána, pretože ona dokonalá je. Ľahšie sa nám opätuje, lebo je to láska obetujúca sa, ktorá na nás pamätá a miluje bez obmedzení. Je to láska, ktorá aj nás motivuje a vedie k tomu, aby sme aj my milovali tak, ako nás On miloval. Je to obrovská radosť, byť takto milovaný a milovať. Zároveň je ťažké milovať Toho, koho nevidíme, je to nová výzva pre nás. Je pred nami zásadná otázka: **miluješ Boha, aj keď Ho svojim telesným zrakom nevidíš?**

Ježiš vstal z mŕtvych a je živý, aktívne prítomný a milujúci Pán. Sme my pripravení mať nádej zameranú na večné dedičstvo v nebesiach, máme vieru pevnú aj v utrpení a máme k Bohu lásku napriek tomu, že ho nevidíme? Amen.